

- Til alle som er dømt for „landssvik“

Tigger-brev fra NS-folk er sendt flere ikke-dømte

108526

— Til alle som er dømt for «landssvik», het det innledningsvis i et brev jeg mottok i dag. Jeg følger det dypt ærenkjenkende. Noen slik dom har jeg ikke, og jeg har aldri

Svein Ola Hope

følt behov for å sette landssvik i anførselsteget, sier en oppbrakt mann til Arbeider-

bladet. Men han er ikke alene. Flere andre med plettfritt rulleblad har mottatt det samme brevet som er sendt ut av noe som kaller seg Institutt for Norsk Okkupasjonshistorie og undertegnet Kåre Haugerud, formann. Til Arbeiderbladet sier Kåre Haugerud:

OVER TIL SIDE 12

omkring kapulasjonsavtalen. Og om vart syn på AT-avtalen.

— Hvem andre enn Dem som formann står bak Instituttet?

— Det er tidligere straffedømte NS-medlemmer. Men bruk bare mitt navn — navn har så lett for å bli misbrukt. Ja, jeg kan jo nevne at redaktør Odd Melsom er led i styret. Han satt jo som redaktør for Fritt Folk under krigen. Han gir forresten ut en bok i disse dager som belyser vårt syn før, under og etter krigen.

— Hvor får dere midler fra — det opplyses at dere har kjøpt dere inn i gården Enerhaugsplass 4 hvor også avisa «Folk og Land» holder til?

— Pengene kommer inn ved medlemskap. Institutt for Norsk Okkupasjonshistorie er nokså nytt. Men det er en direkte fortsettelse av «Forbundet for Sosial Oppreising» og av «Institutt for Samtidshistorie». «Folk og Land» ble satt i gang for å presentere våre meninger, og vi vil fortsatt bruke avisa som meddelelsesorgan, sier Haugerud.

— Hvor mangemedlemmer har dere?

— Må jeg si det? Det er noen tusen, på noen hundre nær er det gamle NS-medlemmer.

— Hvilke forbindelser har dere med folkene bak forsøket på partidannelsen Norsk Front?

— La meg gjøre det klart at vi driver ikke politikk. Vi har ingen forbindelse med dem som vil starte Norsk Front, og jeg tror vi i dag er spredd i alle politiske leire. Vi snakker ikke om tidligere politiske sympatier.

— Jeg var selv kanskje en av de minste i NS, og det var ikke rare straffen jeg fikk. Den kunne jeg nok tåle, men jeg synes det er vondt, det går liksom på æren løs, når våre motiver for NS-medlemskap og handlemåte under krigen trekkes ned i sola, sier Haugerud.

OVER FRA 1. SIDE

— Dette er bare å beklage. Her har vi gjort en broler. Jeg skjønner godt at folk finner det sårende. Men be dem henvende seg til oss, og de skal få vår unnskyldning og bli strøket av kartoteket.

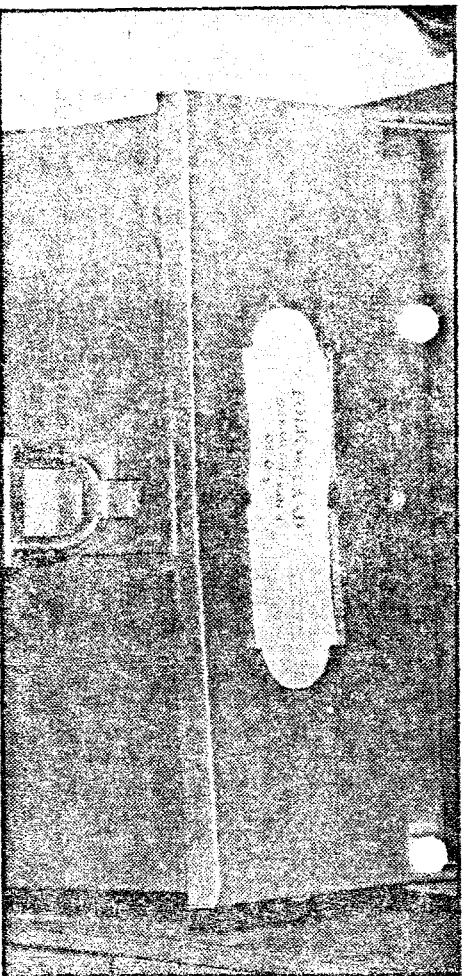
Hva slags kartotek ligger til grunn for distribusjonen av brevet til landssvikdømte?

— Vi har fått noen navn her og noen der, og det er jo alltid noen som kjenner andre. Dessuten har vi en del navn fra krigens dager, fra NS-kartoteket. Det De sier nå er skjedd, har aldri hendt før.

I brevet heter det at det ennå lever rundt 100 000 nordmenn som ble satt under tiltale for landssvik, og at et stort antall har greid å arbeide seg fram til ledende posisjoner. Brevet arter seg som et tiggerbrev — man ber om støtte til Instituttet og dets arbeid med okkupasjonshistorien. Man vil rydde opp i misforståelser, feiltolkninger og også direkte løgner som i dag preger den offisielle framstillingen av krigstidens norske historie, heter det.

— Hvilke «direkte løgner» er det dere vil rydde opp i?

— Akkurat ordet løgn burde vel ikke vært brukt. Det er kanskje ikke dekkende. Men jeg tenker bl. a. på det som er sagt

Institutt for Norsk Okkupasjonshistorie har kjøpt seg inn på Enerhaugsplass 4 i samme gården som avisa «Folk og Land» holder til.